

ปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาใหม่ : กรณีศึกษามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

Problems in Writing English of the New-entry University Students:

A Case Study of Prince of Songkla University, Trang Campus

ปิยวรรณ รุ่งวรพงศ์¹

Piyawan Rungwaraphong¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้มีวัตถุประสงค์ **ประการแรก** เพื่อศึกษาปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาใหม่ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง **ประการที่สอง** ค้นหาแนวทางในการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา และ**ประการที่สาม** พัฒนาแนวทางปรับปรุงโครงการปรับพื้นฐานทางภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาเข้าใหม่ งานวิจัยชิ้นนี้เก็บข้อมูลจากงานเขียนของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวจำนวน 62 คนและแบบเรียนภาษาอังกฤษในโครงการปรับพื้นฐานทางวิชาการปี 2556 ผลการวิจัยพบว่า

นักศึกษาสามารถทำแบบฝึกหัดในแบบเรียนซึ่งเป็นแบบเติมคำโดยส่วนใหญ่ได้แต่มีปัญหาในทักษะการเขียนเป็นอย่างมาก กล่าวคืองานเขียนของนักศึกษาสะท้อนถึงอิทธิพลที่ 1 ต่อภาษาที่ 2 โดยสามารถจำแนกปัญหาในการเขียนได้ 4 ประการ คือปัญหาด้านโครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ การใช้คำและการสื่อความหมายโดยรวมของประโยค เมื่อวิเคราะห์แบบเรียนที่ใช้ในโครงการปรับพื้นฐานพบว่าไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัยเสนอกลวิธีในการปรับปรุงทักษะการเขียนของนักศึกษาและแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพ ของโครงการปรับพื้นฐานทางวิชาการและยังมีข้อเสนอแนะในเชิงการสอนและหลักสูตรสำหรับครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา

คำสำคัญ : ภาษาอังกฤษ ; นักศึกษาใหม่ ; ปัญหาการเขียน

ABSTRACT

The purpose of this study was to 1) investigate problems in English writing of new-entry students from Prince of Songkla University Trang Campus; 2) find out ways to improve students' writing skills; and 3) to provide recommendations for the improvements of the preparatory project. The participants were 62 new-entry students. Data was gathered from the students' writing worksheets and analyzed using the thematic analysis approach. The findings showed that the students had competence in routine textbook-style exercises. However, the analysis of their original writing indicates significant deficiencies in their English skills, which were categorized in four key areas: sentence structure deficit, grammatical errors, wording inappropriacy, and lack of sentence holistic meaning. These shortfalls reflect the strong influence of L1 on L2, and reveal a call for student needs analysis. Strategies for improving students' writing skills are proposed and ways to improve the preparatory project are discussed. Recommendations in terms of pedagogy and curriculum are also offered to both teachers and university administrators.

Keywords : English Language ; New-entry Students ; Problem in Writing

¹ Ph.D (Education) อาจารย์ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
รับต้นฉบับ 2 พฤษภาคม 2557 รับลงพิมพ์ 19 มิถุนายน 2557

บทนำ

การเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาถือเป็นการเปลี่ยนแปลงที่ยิ่งใหญ่และท้าทายสำหรับผู้เรียน นักศึกษาเข้าใหม่ในแต่ละมหาวิทยาลัยมาจากต่างโรงเรียน มีพื้นฐานทางการศึกษาทั้งในระดับความรู้ วิธีการเรียน หลักคิด และความคาดหวังแตกต่างกันไปตามหลักปรัชญาของแต่ละโรงเรียน ด้วยตระหนักในความแตกต่างเหล่านี้ มหาวิทยาลัยหลายแห่งรวมถึงมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง จึงจัดโครงการเตรียมความพร้อมด้านวิชาการ หรือเรียกโดยทั่วไปว่าโครงการปรับพื้นฐานแก่นักศึกษาใหม่ โดยมีวิชาคณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์และภาษาอังกฤษ

จากประสบการณ์ในการสอนปรับพื้นฐานของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง และได้สอนและทำกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาที่เคยเข้าร่วมโครงการนี้ภาคการศึกษาปกติ ผู้วิจัยพบว่านักศึกษายังมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะทักษะการเขียน กล่าวคือในรายวิชาระดับทางภาษาที่นักศึกษาเข้าใหม่ต้องเรียนในชั้นปีที่ 1 วิชาภาษาอังกฤษรวมอยู่ด้วย และทักษะการเขียนเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษายังอยู่ในระดับที่ต่ำกว่ามาตรฐานมาก ผู้วิจัยจึงดำเนินการการวิจัยขึ้นนี้คือเพื่อประเมินความสัมฤทธิ์ผลของการจัดกิจกรรมการสอนปรับพื้นฐานให้นักศึกษาเข้าใหม่ โดยใช้งานวิจัยขึ้นเป็นช่องทางประเมินข้อดี ข้อเสีย และแนวทางการปรับปรุง โดยคาดหวังว่าผลการวิจัยจะสามารถสะท้อนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลวิจัยและข้อเสนอแนะจากงานวิจัยขึ้นนี้ไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้โครงการการสอนปรับพื้นฐานในส่วนของการเขียนภาษาอังกฤษสัมฤทธิ์ผลและสอดคล้องต่อความต้องการของนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการมากที่สุด

อนึ่งงานวิจัยนี้ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนด้วยตระหนักว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศตั้งแต่ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนน้อย ผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษาหลายท่านมองว่าการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญเป็นรองและมีจำเป็นน้อยกว่าทักษะอื่นๆอันได้แก่ ทักษะฟัง พูด ผู้วิจัยจึงต้องการชี้ให้เห็นความสำคัญของทักษะการเขียนภาษาอังกฤษโดยเชื่อว่าการเขียนไม่เพียงแต่เป็นตัวบ่งชี้ถึงระดับความสามารถทางภาษา (English proficiency) ของผู้เรียนแต่ยังสามารถสะท้อนถึงกระบวนการคิดของผู้เรียนด้วย เพราะทักษะการเขียนเป็นพัฒนาการหรือการเติบโตทางความคิดที่เกิดขึ้นไปพร้อมๆกับกระบวนการเติบโตจากวัยเด็กจนกระทั่งเข้าสู่ผู้ใหญ่ การ

เขียนที่มีประสิทธิภาพนั้นไม่ได้เป็นทักษะที่เกิดเองตามธรรมชาติ หากแต่เป็นทักษะที่ต้องเรียนรู้และพัฒนา วิธีการพัฒนาทักษะการเขียนมีหลายวิธีและการเขียนที่ไม่สัมฤทธิ์ผลเกิดจากหลายสาเหตุ ประกอบร่วมกันเช่นผู้เขียนขาดความรู้ ประสบการณ์ ความช่างสังเกต ความคิด การใช้ภาษา และขาดการฝึกฝน ความสัมฤทธิ์ผลของการเขียนขึ้นอยู่กับทักษะของผู้เขียนในการสื่อผ่านภาษาที่สามารถทำให้ผู้อ่านเข้าใจสารตรงกับจุดมุ่งหมายของผู้เขียน ทักษะในการเขียนเป็นการบูรณาการทักษะอื่นไว้ด้วย ทั้งความสามารถในการเลือกใช้คำ ไวยากรณ์ การเรียบเรียงประโยค ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปตามบริบทที่แตกต่างกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาปัญหาและอุปสรรคในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาเข้าใหม่ของ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง
2. เพื่อหาแนวทางเพื่อปรับปรุงพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษาเข้าใหม่
3. เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงตำราอุปกรณ์การสอนวิธีการเรียน การสอนในโครงการสอนปรับพื้นฐานให้สัมฤทธิ์ผลและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือนักศึกษาแรกเข้า (ชั้นปีที่ 1) ซึ่งเป็นนักศึกษาที่จบระดับชั้นมัธยมหรือเทียบเท่าและได้ผ่านการคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาในคณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง โดยนักศึกษาเหล่านี้ได้สมัครเรียนในโครงการปรับพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของโครงการเตรียมความพร้อมทางด้านวิชาการสำหรับนักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2555 จัดโดยมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมงานวิจัยเป็นกลุ่มนักศึกษาทั้งหมดที่เรียนปรับพื้นฐานในรายวิชาภาษาอังกฤษกับผู้วิจัยจำนวน 62 คน เป็นนักศึกษาที่เลือกวิชาเอกการบัญชีเป็นนักศึกษาชาย 29 คนและนักศึกษาหญิง 33 คน อายุระหว่าง 17-18 ปี มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ทั้งหมด

เครื่องมือการวิจัย

งานวิจัยชิ้นนี้เก็บข้อมูลโดยวิเคราะห์เอกสาร (Document analysis) เอกสารที่นำมาวิเคราะห์ประกอบด้วย

1. ใบงานออกแบบโดยผู้วิจัยและตัวอย่างงานของนักศึกษา
2. แบบเรียนประกอบการสอนปรับปรุงพื้นฐานปี 2555

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ก่อนการเก็บข้อมูลผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดของโครงการวิจัยนี้ให้แก่นักศึกษาที่ผู้วิจัยรับผิดชอบสอน โดยอธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และให้จดหมายแสดงการยินยอม (Consent letter) ต่อกลุ่มตัวอย่าง โดยให้ผู้วิจัยใช้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างในการทำงานวิจัยซึ่งผู้วิจัยยืนยันว่าการเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้จะไม่ผลกระทบใดๆต่อกลุ่มตัวอย่างทั้งต่อการเรียนและการใช้ชีวิตทั่วไป ชื่อและข้อมูลส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างจะถูกเก็บเป็นความลับ

กลุ่มตัวอย่างส่งคืนจดหมายให้แก่ผู้วิจัยในชั้นเรียนวันถัดมา ผลที่ได้คือนักศึกษาที่เรียนกับผู้วิจัยทั้งหมดยินยอมเข้าร่วมงานวิจัย กล่าวคือยินยอมให้ผู้วิจัยทำสำเนาใบงานของตนเก็บไว้เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อมูล ในวันเดียวกันนั้นผู้วิจัยให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกหัดในแบบเรียนประกอบการสอนปรับปรุงพื้นฐาน 2555 และในใบงานที่ออกแบบโดยผู้วิจัย สำหรับใบงานที่ใช้เพื่อเป็นข้อมูลวิจัยมี 2 ชิ้นงาน ชิ้นงานที่ 1 เป็นแบบฝึกแปล (ไทยเป็นอังกฤษ) 10 ข้อโดยผู้วิจัยสอนหลักการแปลเบื้องต้น อภิปรายโครงสร้างประโยค (ประโยคคำถาม ประโยคบอกเล่าและปฏิเสธ และประโยคเชิงขอร้อง) จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างทำงานชิ้นนี้ให้ทำงานเป็นกลุ่มๆละ 4-5 คน) เมื่อเสร็จผู้วิจัยเรียกเก็บใบงาน ตรวจสอบถ่ายสำเนาใบงานของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเก็บไว้ และคืนใบงานให้แก่นักศึกษาในวันถัดไป ในส่วนของชิ้นงานที่ 2 เป็นแบบทดสอบย่อย ประกอบด้วย 3 ส่วนคือ 1) ฝึกแปลอังกฤษเป็นไทย จำนวน 10 ข้อ โดยมีทั้งวลีและประโยค 2) ฝึกแปลไทยเป็นอังกฤษ 10 ข้อ โดยมีทั้งวลีและประโยค และ 3) บรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษ 2 ข้อ ในการทำงานชิ้นนี้ซึ่งเป็นการสอบย่อยที่ไม่มีการเก็บคะแนนใดๆ มีจุดประสงค์เพียงแค่ให้กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเอง ใช้เวลาในการทำงานชิ้นนี้ 2 ชั่วโมง เมื่อกลุ่มตัวอย่างทำเสร็จ ผู้วิจัยเก็บใบงาน ตรวจสอบ ถ่ายสำเนาใบงาน

ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเก็บไว้ และให้นักศึกษามารับคืนที่ห้องทำงานของผู้วิจัยด้วยตนเองเมื่อเปิดภาคเรียน (เนื่องจากวันที่ทำการทดสอบย่อยนี้เป็นวันสุดท้ายของโครงการปรับปรุงพื้นฐานซึ่งผู้วิจัยจะไม่มีโอกาสเจอนักศึกษาอีก) ผู้วิจัยเริ่มประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลจากใบงานที่ถ่ายสำเนาไว้ในอีกสองสัปดาห์หลังจากที่โครงการปรับปรุงพื้นฐานสิ้นสุดลง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ใช้กรอบการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากใบงานตัวอย่าง โดยมีลำดับขั้นการวิเคราะห์ดังนี้

1. พิมพ์รวบรวมคำตอบของนักศึกษาทั้งหมดเข้าไว้ด้วยกัน โดยแยกเป็นกลุ่มตามโจทย์ในใบงาน สำหรับใบงานชิ้นที่ 1 นักศึกษาทำเป็นกลุ่มละ 4-5 คน มีทั้งหมด 12 กลุ่ม จึงมีคำตอบแต่ละข้อ 12 คำตอบ

2. ปรับแก้เอกสารในข้อที่ 1 แล้ววิเคราะห์อย่างละเอียดทีละวลีและประโยคว่ามีข้อบกพร่องในส่วนใดบ้างแล้วให้รหัส (Code) สำหรับการอ้างอิง ผลจากการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้สร้างรหัส 4 ชนิด คือ

2.1 หากประโยคมีปัญหาเรื่องโครงสร้างประโยค เช่นขาดกริยาหรือประธานจะให้รหัสว่า SP ซึ่งผู้วิจัยให้เป็นรหัสนัยของคำว่า Structure problem (SP)

2.2 หากประโยคผิดไวยากรณ์ ผู้วิจัยจะจัดเข้ากลุ่ม GP คือ Grammatical problem คือมีปัญหาเรื่องไวยากรณ์ เช่น ไม่ผันกริยาตามประธาน

2.3 ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของคำได้ ใช้คำไม่สอดคล้องกับความหมายที่ต้องสื่อ และไม่ทราบคำศัพท์ (แม้จะเป็นคำง่ายๆ) จะจัดอยู่ในกลุ่ม Wording problem (WP)

2.4 ประโยคไม่สามารถสื่อความได้เลย อันเนื่องจากนักศึกษาขาดทักษะการแปล รวมถึงมีข้อผิดพลาดหลายข้อจนทำให้ประโยคที่ได้มาไม่สามารถสื่อความได้เลย ผู้วิจัยจะใช้รหัส MP Meaning problem

3. ทำตารางใหม่ เขียนหัวข้อที่ผิดลงในคอลัมน์ในตาราง นำประโยคหรือวลีที่บกพร่องไปใส่ในตาราง ทำเช่นนี้ไปเรื่อยๆจนครบทุกประโยค

4. ตีความโดยการตีความหมายออกมาจากรหัสย่อทั้ง 4 ชนิด และหาความเชื่อมโยงของข้อมูล จากนั้นสร้างข้อสรุป โดยการนำข้อมูลที่ได้นำมาเปรียบเทียบกับ

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีดังนี้

ผลการวิเคราะห์งานเขียนของกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางการวิเคราะห์แก่นสาระ (Thematic analysis) พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษมาก อาจกล่าวได้ว่าไม่มีวลีหรือประโยคใดเลยที่ถูกต้องสมบูรณ์ โดยส่วนใหญ่พบว่าในหนึ่งประโยคมีข้อบกพร่องที่ซับซ้อนและเกี่ยวโยงกันมากกว่า 1 ปัญหา ซึ่งสามารถอธิบายแตกเป็นประเด็นได้ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างประโยค

ปัญหาที่พบในเรื่องโครงสร้างประโยคคือนักศึกษาไม่เข้าใจว่าประโยคในภาษาอังกฤษควรประกอบด้วยประธานและกริยาเป็นองค์ประกอบหลัก ดังนั้นจึงพบว่านักศึกษาเรียบเรียงประโยคโดยไม่มีประธาน ไม่มีกริยา หรือทั้งสอง อีกทั้งยังพบว่าบางคนเรียบเรียงประโยคไม่เป็น โดยไม่สามารถสื่อความเป็นรูปประโยคได้ จึงพบว่าไม่เป็นประโยคโดยเป็นวลีเสียมากกว่า โดยมากพบว่าเรียบเรียงคำ (Word order) แบบภาษาไทย

ตัวอย่างประโยคที่มีปัญหาด้านโครงสร้างประโยค

1.1 Last night ^ ate rice and stir-fried pork with cashew nut.

1.2 Your bag ^ overweight.

1.3 The headquarter of this bank ^ in Bangkok.

1.4 It ^ located in Bangkok.

1.5 your flight ^ late 1 hour.

1.6 the plane ^ not arrive now, delay 1 hour.

(ประโยคขาดกริยาช่วยและเรียบเรียงแบบภาษาไทย นอกจากนี้ยังไม่ขึ้นต้นประโยคด้วย ตัวอักษรตัวใหญ่)

ปัญหาด้านโครงสร้างประโยคสะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่ 1 ต่อภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาที่ 2 ผลการวิเคราะห์ชี้ให้เห็นว่านักศึกษาเขียนประโยคภาษาอังกฤษโดยยึดโครงสร้างตามแบบภาษาไทย ทั้งนี้เพราะหลายๆ ประโยคในภาษาไทย ไม่ได้ปรากฏประธานหรือกริยาไว้อย่างชัดเจน เช่น

เมื่อคืนทานข้าวกับหมูผัดเม็ดมะม่วงหิมพานต์ (ไม่มีประธานแต่เป็นที่เข้าใจว่าหมายถึงตัวผู้พูด แต่เมื่อเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า Last night ^ ate rice with. ถือเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้อง) กระเป๋าคุณหนักเกินไป ไม่มีกริยาแต่นับเป็นประโยคที่สมบูรณ์ในภาษาไทย แต่เมื่อเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า Your bag ^ overweight. ถือเป็นประโยคที่ไม่ถูกต้อง เป็นต้น

2. ไวยากรณ์

ในงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาพบว่ามีปัญหาเรื่องไวยากรณ์เหล่านี้คือใช้ Tense ผิด สับสนในการใช้คำสรรพนาม ขาดเครื่องหมายต่างๆ เช่น ขาด Full stop เมื่อจบประโยค ขาดเครื่องหมายคำถามในประโยคคำถาม สะท้อนให้เห็นการมองข้ามรายละเอียดปลีกย่อยของการเขียนที่ถูกต้อง ไม่ใช่ Capital letter ในการขึ้นประโยคหรือกับนามเฉพาะ ไม่มีการผันกริยาตามประธาน (Subject-verb agreement) รวมทั้งนามเอกพจน์/พหูพจน์ในประโยค (Singular/plural nouns) ไม่เข้าใจหลักการใช้ Auxiliary verbs และ คำคุณศัพท์ (Adjective)

ตัวอย่างประโยคที่มีปัญหาด้านไวยากรณ์

2.1 Last night I am eating rice with stir fried pork with cashew nut.

2.2 Can I borring calculator, please?

(ที่ถูกควรเป็น Can I borrow your calculator, please? แต่นักศึกษาไม่ทราบคำศัพท์ borrow และ

ผันรูปศัพท์ในประโยคคำถามให้เป็น Gerund)

2.3 Sorry your cannot use laptop on board.

(ใช้ your แทน you)

2.4 This is you boarding pass.

(ใช้ you แทน your)

2.5 Could I use your calculator

(ไม่เปิดท้ายประโยคคำถามด้วยเครื่องหมาย?)

2.6 The head office of this bank in bangkok

(ในประโยคนี้พบปัญหาถึง 3 จุด คือ 1) ขาดกริยา (is) 2) ไม่เขียน Proper noun (ในที่นี้คือ Bangkok) ด้วย Capital letter และ 3) เมื่อจบประโยค ไม่มีเครื่องหมาย Full Stop

2.7 I'm sorry. you cannot use your laptop on board. (Capital letter)

2.8 you bag is overweight. you have to get something out. (Capital letter)

2.9 This place have many tourist.
(Subject-verb agreement and singular/plural nouns)

2.10 He live in USA.
(Subject-verb agreement)

2.11 The last night I'm eat rice and stir fried pork

(Auxiliary verbs โดยไม่จำเป็นนอกจากนี้พบว่าประโยคนี้นี้ยังมีข้อผิดพลาดหลายประการเช่น ใช้ The last night, ใช้ Tense ผิด และขาด Full stop เมื่อจบประโยค)

2.12 He is a tall. (Adjective)
จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าปัญหาด้านไวยากรณ์ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาเกิดจากการที่นักศึกษาเคยชินกับไวยากรณ์ภาษาไทยซึ่งแตกต่างจากภาษาอังกฤษ เช่นในภาษาไทยไม่มีการผันกริยาตามรูปประธาน (Subject-verb agreement) ภาษาไทยไม่มีกาลหรือ Tense ไม่ต้องใส่เครื่องหมายใดๆเมื่อจบประโยคหรือเมื่อเป็นประโยคคำถาม เป็นต้น

3. การใช้คำ

ไม่สามารถแยกแยะความแตกต่างของคำได้ ใช้คำไม่สอดคล้องกับความหมายที่ต้องสื่อ และไม่ทราบคำศัพท์ (แม้จะเป็นคำง่ายๆ)

ตัวอย่างประโยคที่ปัญหาด้านการใช้คำ

3.1 Last night I ate fried pig with.....
ยืมคำแปลภาษาไทยเป็นหลักว่าแปลว่า หมู ไม่เข้าใจความต่างระหว่าง Pig (หมูที่เป็นตัวเป็นๆ) กับ Pork (เนื้อหมูที่ใช้สำหรับรับประทาน)

3.2 You should go to the door one hour before the plane go.

ควรเป็น You should to the gate one hour before boarding time. ทั้งนี้เพราะไม่สามารถแยกแยะความต่างระหว่าง Door และ Gate ของเครื่องบินได้ โดยยืมว่าทั้ง 2 คำแปลว่าประตูเหมือนกัน อีกทั้งเป็นการสร้างประโยคตามคำแปลภาษาไทย โดยใช้...the plane go...เพื่อสื่อความว่าเป็นเวลาเครื่องขึ้น ซึ่งควรเป็น boarding time

3.3 It is in amerger. (America)

3.4 Can I borrow your calendor? (Calculator)

3.5 Identification of Frink (France)

4. ประโยคไม่สามารถสื่อความได้เลย

อันเนื่องจากนักศึกษาดำเนินการแปล รวมถึงข้อผิดพลาดตั้งแต่ข้อ 1-3 ที่กล่าวไว้แล้ว ทำให้ประโยคที่ได้มาไม่สามารถสื่อความได้เลย

ตัวอย่างประโยคที่ไม่สามารถสื่อความได้เลย

4.1 Do you have prepare here

ประโยคนี้นี้ต้องการสื่อความว่า คุณจัดการอะไรเองทั้งหมดใช่ไหม แต่นักศึกษาไม่สามารถเรียบเรียงประโยคได้ โดยปรากฏคำกริยาซ้อนกัน ขาดคำศัพท์อื่นๆที่จะช่วยสื่อความ ประโยคที่ได้จึงไม่สามารถสื่อความใดๆได้ อีกทั้งยังพบว่ามีการใช้ Present Simple Tense ทั้งที่ควรเป็น Past tense

4.2 You bring food or drinks are not over with.

(ไม่สามารถสื่อความได้ ประโยคนี้นี้ยังสะท้อนว่านักศึกษายังขาดความเข้าใจในโครงสร้างประโยคพื้นฐานที่ต้องประกอบด้วยประธานและกริยา จึงพบปรากฏทั้งกริยาแท้คือ bring และกริยาช่วยคือ V to be ในประโยคเดียวกัน)

4.3 Can't I use my laptop on board.

ใช้ I และ my ทั้งๆที่ต้องการสื่อความว่า คุณไม่สามารถใช้โน้ตบุ๊กบนเครื่องได้ ซึ่งต้องพูดว่า You cannot use your laptop on board. ประโยคนี้ยังมีจุดที่ต้องแก้ไขอีกหลายประการกล่าวคือ โครงสร้างประโยคขาดประธาน และนักศึกษาริบบเรียงประโยคไม่เป็น จากประโยคบอกเล่าแต่กลับเรียบเรียงเป็นประโยคคำถาม

4.4 He have smile is smart.

4.5 At in the paris. ^ Is tower Created Iron.

ทั้งสองประโยคนี้นี้ไม่สามารถทราบได้เลยว่าผู้เขียนต้องการสื่อความหมายใด

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. อิทธิพลของภาษาที่ 1 ต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2

ปัญหาการเขียนที่พบในงานวิจัยชิ้นนี้สะท้อนให้เห็นว่าภาษาไทยซึ่งเป็นภาษาที่ 1 ของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลต่อการ

เขียนภาษาอังกฤษเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลของหลักไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคแบบภาษาไทยที่กลุ่มตัวอย่างนำไปใช้ในภาษาอังกฤษ โดยเกิดจากการที่กลุ่มตัวอย่างสรุปหรือใช้กฎเกณฑ์ของภาษาไทยมากเกินไปโดยไม่ตระหนักถึงข้อจำกัดของใช้กฎเกณฑ์ทางภาษา หรือบางรายอาจคิดว่าโครงสร้างของประโยคและกฎเกณฑ์ทางภาษาของภาษาที่ 1 และภาษาที่ 2 นั้นเหมือนกันหรือทราบว่ามันต่างกันแต่ก็ไม่ทราบว่าต่างกันอย่างไร

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Bennui. (2008) ซึ่งได้ทำการศึกษางานเขียนของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาในมหาวิทยาลัยทักษิณที่ไม่ได้เลือกภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกจำนวน 28 ราย พบว่ากลุ่มตัวอย่างยึดติดกับภาษาแม่หรือภาษาที่ 1 กล่าวคือนำของโครงสร้างประโยค สไตร์การเขียนและการแปลความตามภาษาไทยแบบตรงตัวมาประยุกต์ใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษประโยคหรือความเรียงในภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างเขียนจึงไม่ถูกต้องเพราะทั้งสองภาษามีหลักไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค และสไตร์การเขียนที่แตกต่างกัน อิทธิพลของภาษาที่ 1 จึงนับเป็นอุปสรรคสำคัญในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย

Bhela. (1999) ได้อธิบายว่าความรุนแรงของอิทธิพลที่ภาษาที่ 1 มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 นั้นขึ้นอยู่กับความแตกต่างของทั้งสองภาษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านของโครงสร้างประโยค ยิ่งทั้งสองภาษามีความต่างในเชิงโครงสร้างประโยคมากเท่าใด ความผิดพลาดอันเกิดจากอิทธิพลของภาษาที่ 1 ก็ยิ่งมีมากขึ้นเท่านั้น อิทธิพลที่ภาษาที่ 1 มีต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 นับเป็นปัญหาที่สำคัญและเป็นอุปสรรคในการเรียนภาษาที่สองเป็นอย่างมากซึ่งไม่พบเพียงแต่ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษเท่านั้นแต่ยังพบในการเรียนรู้ทุกภาษาและในทุกๆชนชาติ และไม่เพียงแต่ในทักษะการเขียนเท่านั้น Sinha, Banerjee, Sinha. and Shastri. (2009) ได้อธิบายว่าหนึ่งในสาเหตุหลักของสิ่งที่ส่งผลให้ภาษาที่ 1 มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่ 2 จนบางครั้งกลายเป็นอุปสรรคสำคัญในการเรียนรู้ภาษาที่ 2 คือลักษณะการเรียนการสอนในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่ยังคงใช้ภาษาที่ 1 เป็นสื่อหลักในการเรียนรู้ สื่อและอุปกรณ์การเรียน รวมถึงสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกชั้นเรียนล้วนเป็นภาษาที่ 1 ดังนั้นนักเรียนจึงมีโอกาสได้ใช้ภาษาที่ 2 ไม่ว่าจะในทักษะการฟัง พูด อ่านหรือเขียนน้อย กล่าวคือได้สัมผัสกับภาษาที่ 2 น้อยนั่นเอง

2. ทักษะการเขียนและความคิดสร้างสรรค์

การจะเป็นผู้เขียนที่ดีหรือมีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยทักษะอื่นๆประกอบกันด้วย กล่าวคือ ทักษะฟัง พูดและอ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้เขียนมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องพอและรอบด้านเพื่อนำมาถ่ายทอดความคิดของตนไปยังผู้อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้แล้วการเขียนมีจุดมุ่งหมายเพื่อสื่อความไปถึงผู้อ่านซึ่งเป็นผู้รับสาร จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่านักศึกษาขาดทักษะการสื่อสารโดยการเขียนอยู่มาก ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่านักศึกษาไม่สามารถบูรณาการความรู้ทางไวยากรณ์กับทักษะการสื่อสารได้ กล่าวคือเมื่อให้ทำแบบฝึกหัดที่ให้เติมคำหรือผันกริยาที่กำหนดให้ไว้ นักศึกษาสามารถเติมคำในช่องว่างได้ ผันกริยาได้ ตอบได้ว่า Tense ไตควรใช้เมื่อใด หรือเมื่อประธานเป็นเอกพจน์ก็สามารถผันกริยาโดยการเติม -s หรือ-es แต่ไม่สามารถ g เชื่อมโยงหลักไวยากรณ์เหล่านั้นกับสถานการณ์จริงๆที่ต้องสื่อความหรือต้องอธิบายสิ่งของ คน หรือสถานที่ต่างๆ ซึ่ง McVeigh. (2002) เชื่อว่าการเรียนการสอนในลักษณะเช่นนี้สะท้อนให้เห็นว่าความรู้ถูกมองว่าเป็นสิ่งที่จะเติมคำในช่องว่าง ทักษะที่จะประสบความสำเร็จในชั้นเรียนแบบนี้จึงเป็นทักษะในการเติมคำในช่องว่าง และทักษะในการทำข้อสอบ (Test-taking skills) ในชั้นเรียนเช่นนี้ ความรู้และทักษะภาษาอังกฤษจะไม่ถูกเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงๆในโลกภายนอกแต่กลับเชื่อมโยงไว้กับการสอบที่ส่วนใหญ่เป็นข้อสอบแบบเติมคำหรือตัวเลือก และอาจเป็นเหตุผลอธิบายว่าทำไมนักเรียนหลายคนทำข้อสอบได้แต่กลับสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่ได้ (Rungwaraphong. 2012).

นอกจากนี้การมองข้ามหรือไม่ให้ความสำคัญรายละเอียดปลีกย่อยของการเขียน เช่นการไม่ใช้ตัวอักษรตัวใหญ่หรือเครื่องหมายต่างๆ ซึ่งอาจไม่ปรากฏในทักษะการสื่อสารด้านอื่นเช่น การฟังหรือการพูด หากไม่เร่งแก้ไข ทักษะการเขียนของนักศึกษาอาจถดถอยลงเรื่อยๆ ส่วนข้อผิดพลาดที่ปรากฏในงานเขียนบางประการสามารถปรากฏได้ในทักษะการการพูด เช่นการไม่เข้าใจโครงสร้างประโยค หรือการขาดคลังคำหรือเลือกใช้คำไม่ ดังนั้นในการสื่อสารโดยการพูดนักศึกษาเองก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกันด้วย นั่นคือไม่สามารถสร้างบทสนทนาและตอบโต้ในบทสนทนาเองได้ การที่นักศึกษาไม่สามารถสร้างประโยคขึ้นได้เองแต่กลับสามารถเติมคำในช่องว่าง ผันกริยาที่กำหนดให้ได้หรือเลือกตอบคำตอบในแบบฝึกหัดที่เป็นตัวเลือก (Multiple

choice) ยังชี้ให้เห็นว่านักศึกษาคุ้นเคยกับทักษะการรับ (Receptive skills) มากกว่าทักษะการสร้าง (Productive skills) จึงอาจเป็นเหตุผลอธิบายว่าเมื่อให้แต่งเป็นประโยคหรือเขียนเพียงอธิบายสิ่งของต่างๆหรือบุคคลเพียงแค่อธิบายสั้นๆ นักศึกษาจึงไม่สามารถทำได้ ซึ่งยังหมายรวมถึงการขาดทักษะทางความคิดทำให้ไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานของตนเองโดยใช้ความคิดของตนเอง และยังสามารถเป็นเหตุผลอธิบายว่าเหตุใดนักศึกษาไทย (รวมถึงคนไทยโดยทั่วไป) จึงไม่สามารถสื่อสารโดยภาษาอังกฤษได้ไม่ว่าจะโดยการเขียนหรือการพูดแม้จะมีคะแนนทดสอบภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ดีหรือได้เรียนภาษาอังกฤษมานานแล้ว

3. การเรียนการสอนที่ไม่ได้มีการวัดความต้องการหรือความจำเป็นของผู้เรียน (Need analysis)

Need analysis คือการประเมินความต้องการหรือความจำเป็นของนักเรียน ผู้ที่จะวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนไม่จำกัดเพียงแต่ครูผู้สอนเท่านั้น หากสถานศึกษาหรือผู้บริหารก็สามารถทำ Need analysis ของนักเรียนในสถาบันของตนได้ โดยสามารถเก็บข้อมูลของนักเรียนทั้งจากแบบสอบถามแบบประเมิน การสัมภาษณ์หรือการสอบ ผู้สอนหรือสถานศึกษาสามารถนำข้อมูลที่ได้จาก Need analysis มาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการกำหนดรายวิชา ออกแบบแผนการเรียนการสอน กำหนดเลือกตำราเรียนหรือออกแบบตำราเรียน (ในกรณีที่ผู้สอนจะเป็นผู้ออกแบบตำราเรียน) ออกแบบกิจกรรม แบบฝึกหัด และสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อให้สอดคล้องตามความประสงค์และความจำเป็นของผู้เรียน

ผลการวิจัยพบว่ารายวิชาภาษาอังกฤษของโครงการสอนปรับพื้นฐานที่กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมไม่ได้มีการวัดความต้องการหรือความจำเป็นของผู้เรียน (Need analysis) อีกทั้งเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนเป็นเอกสารที่จัดทำมาแล้ว ขาดความยืดหยุ่น อาจารย์ที่เข้าร่วมโครงการสอนและจัดกิจกรรมต่างๆตามที่เอกสารระบุไว้โดยไม่ทราบว่าผู้เรียนมีจุดอ่อนด้านภาษาตรงจุดใดหรือควรเสริมเพิ่มเติมจุดใดเป็นพิเศษ จุดมุ่งหมายของการสอนโครงการปรับพื้นฐานถูกลดมาเป็นเพียงต้องสอนเอกสารที่มีให้จบ ในส่วนของผู้เรียนก็เรียน ทำแบบฝึกหัดและทำกิจกรรมต่างๆในชั้นเรียนโดยที่ไม่ได้ตอบสนองในสิ่งที่ตนเองต้องการ

การขาดทักษะการแปลที่ถูกต้องที่พบในงานวิจัยชิ้นนี้ยังสะท้อนให้เห็นว่ามีความจำเป็นต้องสอนการแปลเพิ่มขึ้น แต่หากไปตรวจสอบเอกสารการสอนทั้งในส่วนของการปรับพื้นฐานเองหรือรายวิชาที่นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนจริงๆเมื่อเปิดภาคการศึกษาไปตลอดจนครบหลักสูตรจะพบว่าไม่มีรายวิชาใดที่ส่งเสริมทักษะการแปล

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

บทความวิจัยชิ้นนี้ไม่ได้กล่าวว่าไวยากรณ์เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา หากแต่การเรียนการสอนไวยากรณ์ต้องสอดคล้องกับการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ ที่สำคัญการเรียนการสอนไวยากรณ์ควรเสริมสร้างให้นักศึกษาสามารถประยุกต์หลักและกฎเกณฑ์ของภาษาที่ 2 เพื่อใช้ในการสื่อสารได้จริงๆ นับเป็นการเรียนไวยากรณ์แบบปรับประยุกต์ได้ ดังนั้นควรมีการเรียนการสอนไวยากรณ์ในบริบทของทักษะอื่นๆ เช่นประยุกต์การเรียนรู้ไวยากรณ์ไว้กับแบบฝึกหัดการเขียน มากกว่าที่จะเป็นการเรียนไวยากรณ์แบบแยกส่วน

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการเพิ่มทักษะการแปล กล่าวคือควรมีการเรียนการสอนทักษะด้านการแปลเพิ่มขึ้น (ทั้งจากไทย-อังกฤษ และอังกฤษ-ไทย) การฝึกแปลไม่ว่าจะทั้งไทย-อังกฤษและอังกฤษ-ไทย จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทักษะที่หลากหลายในเวลาเดียวกัน ทั้งไวยากรณ์ โครงสร้างประโยคและการเลือกใช้คำ เป็นต้น

นอกเหนือจากหลักไวยากรณ์และทักษะการเขียนแล้ว ควรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้อ่านและได้สัมผัสกับสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษมากขึ้นเพื่อจะได้คุ้นเคยและเรียนรู้สไตล์การ

เขียน การใช้คำ การบวนการเรียบเรียงความคิดของเจ้าของภาษา นอกจากนี้ผู้สอนเองควรชี้ให้นักศึกษาเห็นถึงความจำเป็นของการเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องซึ่งไม่ควรจำกัดอยู่แค่เพียงเพื่อให้สอบผ่านหรือเพื่อให้ได้เกรดดีๆ หากแต่การเขียนภาษาอังกฤษที่ถูกต้องยังมีผลต่อการสมัครงานหรือการทำงานในอนาคตข้างหน้า นับเป็นการสร้างแรงบันดาลใจให้แก่นักศึกษาที่จะไม่ละเลยการ

ฝึกฝนพัฒนาทักษะการเขียนของตน ในส่วนของมหาวิทยาลัยที่รับนักศึกษาใหม่และมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ด้านวิชาการ เพื่อเป็นการปรับพื้นฐานนักศึกษาใหม่ ควรมีการวิเคราะห์ความต้องการและความจำเป็นของนักศึกษา (Need analysis) ทั้งนี้เพราะเมื่อการเรียนการสอนไม่ได้เกิดจากการวิเคราะห์ความจำเป็นหรือความต้องการของผู้เรียน สิ่งที่จะสอนไปหรือสิ่งที่ผู้เรียนกำลังจะได้เรียนรู้กลับไม่ใช่สิ่งที่ผู้เรียนต้องการหรือจำเป็น เสมือนการแก้ปัญหาที่ไม่ตรงจุด การเรียนรู้อาษาที่สองจึงยากที่จะสัมฤทธิ์ผล

เอกสารอ้างอิง

- Bennui. P. (2008). A Study Of L1 Intereference In the Writing Of Thai EFL Students. **Malaysian Journal Of ELT Research**, 4, 72-102.
- Bhela. B.(1999). Native Language Interference in Learning a secondlanguage : Exploratory Case Studies of Native Language Interference with Target Language Usage. **International Education Journal** 1(1), 22-13.
- McVeigh. B.J. (2002). **Japanese Higher Education as Myth**. Armonk, NY : M.E. Sharpe.
- Rungwaraphong. P. (2012). **The Promotion of Learner Autonomy in Thailand Tertiary Education : Lecturers' Perspectives and Practices**. Unpublished Doctoral Dissertation, Victoria University of Wellington, New Zealand.
- Sinha. A., N., Banerjee. A., Sinha, and R.K. Shastri. (2009). Interference of First Language in the Acquisition of Second Language. **Journal of Psychology and Counseling** Vol. 1(7), 117-122.
- Weaver. C. (1996, November). **Teaching Grammar in the Context of Writing**. Retrieved January 15,2013, Website : <http://ericae.net/ericdb/EJ535479.htm>